

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobců: **a) J. K.**, **b) Ing. V. K.**, **c) Ing. M. S.,** všichni zastoupeni JUDr. Liborem Širokým, bytem Dlouhá 167, Zdiby - Brnky, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje, odbor územního a stavebního řízení,** se sídlem Zborovská 11, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. 3. 2010, č. j. 8 Ca 272/2008 – 49,

takto:

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 9. 3. 2010, č. j. 8 Ca 272/2008 – 49, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 9. 3. 2010, č. j. 8 Ca 272/2008 – 49, zrušil rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru územního a stavebního řízení (dále jen „stěžovatel“) č. j. 42179/2008/KUSK, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobců (dále jen „účastníci řízení“) a potvrzeno rozhodnutí Obecního úřadu Líbeznice, stavebního úřadu ze dne 13. 12. 2007, č. j. 01785/07/SÚ/2, kterým bylo zamítnuto dělení pozemku p. č. 542/52 v k. ú. Bašť. V odůvodnění rozsudku se městský soud nejprve zabýval žalobní námitkou neuvedení data vyhotovení v napadeném rozhodnutí a shledal ji důvodnou. Uvedl, že podle § 69 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) se v písemném vyhotovení rozhodnutí uvede označení rozhodnutí nebo jiné označení stanovené zákonem. Písemné vyhotovení rozhodnutí musí také obsahovat označení správního orgánu, který rozhodnutí vydal, číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby. Podpis oprávněné úřední osoby je na stejnopisu možno nahradit doložkou “vlastní rukou“ nebo zkratkou "v. r.“ u příjmení oprávněné úřední osoby a doložkou “Za

správnost vyhotovení:“ s uvedením jména, příjmení a podpisu úřední osoby, která odpovídá za písemné vyhotovení rozhodnutí. Datum vyhotovení je tedy obligatorní náležitostí písemného vyhotovení rozhodnutí. Nicméně ani originál rozhodnutí založený ve správním spise datum vyhotovení neobsahuje. Tuto vadu pak nelze odstranit ani opravou zřejmých nesprávností ve smyslu ust. § 70 správního řádu. Dále se městský soud zabýval hmotněprávním žalobními námitkami. Uvedl, že účastníkům řízení nelze upřít právo na reálné dělení pozemku, nicméně je při tom nutné přihlédnout k tomu, zda je záměr žadatele v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací, s cíli a úkoly územního plánování, zejména s charakterem území, s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území, s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území, s požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení (§ 90 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů). Podle ust. § 20 odst. 3 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.) se pozemek vždy vymezuje tak, aby svými vlastnostmi, zejména velikostí, polohou, plošným a prostorovým uspořádáním, umožňoval využití pro navrhovaný účel a byl dopravně napojen na veřejně přístupnou pozemní komunikaci. Ze správního spisu vyplývá, že nově vzniklé pozemky by nebyly napojeny na komunikaci, což je v rozporu s hledisky vymezenými v citovaném ustanovení. Městský soud se ztotožnil se stěžovatelem v tom, že na vznikající pozemky musí být zajištěn přístup, bez vztahu k vlastnictví, neboť skutečnost, že by nově vzniklé pozemky nebyly přístupné, by mohla být velkým problémem. Argumentace, že ostatní okolní pozemky jsou rovněž bez přístupu na veřejnou komunikaci a přístup k nim je možný pouze přes jiné pozemky, je podle městského soudu v dané věci irelevantní. Oba správní orgány tak postupovaly správně, když žádost účastníků zamítly.

Proti tomuto rozsudku městského soudu podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodu uvedeného v ust. § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s., v níž namítal, že chybějící datum vyhotovení rozhodnutí bylo jediným důvodem, kvůli kterému bylo jeho rozhodnutí zrušeno, a dále namítal, že výrok napadeného rozsudku, který mu ukládá věc znovu projednat, není jednotný s jeho odůvodněním, ve kterém soud tento důvod neshledává. Podle stěžovatele je chybějící datum na rozhodnutí nesprávností, kterou bylo možno napravit způsobem stanoveným v ust. § 70 správního řádu a nikoliv vadou, kvůli které bylo nezbytné rozhodnutí zrušit a vrátit stěžovateli k novému projednání. K uvedené nesprávnosti došlo z technických důvodů a absence uvedení dne vyhotovení rozhodnutí nemá vliv na jeho obsah, nemůže měnit jeho výrok ani odůvodnění a tento chybějící údaj nemohl v daném případě založit nová práva ani povinnosti účastníků řízení. Na datu vyhotovení rozhodnutí nebyla odvislá ani právní moc rozhodnutí, která je odvozována ode dne jeho doručení. Z napadeného rozsudku navíc není zřejmé, že by stěžovatel byl zavázán k tomu, aby žádost účastníků řízení znovu projednal. Naopak z hlediska věcného posouzení dospěl městský soud k závěru, že stěžovatel i stavební úřad v předmětné věci postupovali správně, když žádost na dělení jejich společného pozemku p. č. 542/52 v k. ú. Bašť zamítli. Vzhledem k uvedenému stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu zrušil.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek městského soudu v souladu s ust. § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel, přičemž neshledal vady uvedené v odstavci 3 citovaného ustanovení, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí městského soudu ve smyslu ust. § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Rozsudek je podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu nepřezkoumatelný pokud z jeho odůvodnění *„není vůbec zřejmé, jakými úvahami se soud řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu, z jakého důvodu soud nepřistoupil, resp. nepovažoval za důvodnou právní argumentaci stěžovatele obsaženou v žalobě a proč soud subsumoval popsaný skutkový stav pod zvolené právní normy“* (citace zrozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52, dostupného www.nssoud.cz). Nepřezkoumatenost je také dána, *„opomene-li krajský soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu přezkoumat jednu ze žalobních námitek“* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, publ. pod č. 787/2006 Sb. NSS a na www.nssoud.cz), a rovněž tehdy, *„není-li z odůvodnění napadeného rozsudku krajského soudu zřejmé, proč soud nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení v žalobě a proč žalobní námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené (...). Soud, který se vypořádává s takovou argumentací, ji nemůže jen pro nesprávnost odmítnout, ale musí také uvést, v čem konkrétně její nesprávnost spočívá“* jak je uvedeno v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, publikovaného pod č. 689/2005 Sb. NSS a na www.nssoud.cz).

Městský soud v napadeném rozsudku dospěl k závěru, že stěžovatel rozhodl ve věci samé správně, pokud žádost účastníků řízení zamítl. Zároveň však shledal žalobu důvodnou, neboť na napadeném rozhodnutí stěžovatele vypraveném dne 10. 4. 2008, které nabylo právní moci dne 12. 4. 2008, chybělo datum jeho vydání rozhodnutí, což městský soud hodnotil jako vadu, kvůli níž bylo nutno předmětné rozhodnutí zrušit. Městský soud tedy zrušil rozhodnutí stěžovatele nikoli pro nesprávnost hmotněprávního posouzení věci, nýbrž kvůli ve své podstatě formální vadě napadeného správního aktu. Z toho plyne i právní názor, kterým městský soud zavázal stěžovatele, tj. setrvat na zaujatém právním názoru, pokud jde o hmotněprávní podstatu věci, avšak napravit pochybení spočívající v neuvedení data vyhotovení rozhodnutí tím, že stěžovatel vydá nové rozhodnutí, tentokrát již s uvedením data vyhotovení, přičemž v hmotněprávní rovině setrvá (nezmění-li se podstatné skutkové okolnosti či právní úprava) na právním názoru vyjádřeném v napadeném rozhodnutí. Na tomto právním názoru nelze shledat ničeho vnitřně rozporného, nesrozumitelného či jinak nepřezkoumatelného. Námitka nepřezkoumatelnosti rozsudku městského soudu tedy není důvodná.

Důvodná je však námitka nesprávného posouzení právní otázky, zda chybějící datum vyhotovení je takovou vadou správního rozhodnutí, pro kterou je nezbytné toto rozhodnutí zrušit. Nejvyšší správní soud tento názor městského soudu nesdílí, přičemž vychází z obdobných úvah, jaké byly vysloveny v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2005, č. j. 4 As 53/2004 – 73 a ze dne 14. 5. 2009, č. j. 1 As 20/2009 - 70, (bod 27), publ. pod č. 1877/2009 Sb. NSS; oba také dostupné na www.nssoud.cz.

Správní řád stanoví, a to zejména v § 69 odst. 1, aby písemné vyhotovení správního rozhodnutí obsahovalo kombinaci určitých náležitostí, které zajišťují potřebnou míru důvěry adresátů rozhodnutí i případně dalších osob v to, že se jedná o formalizovaný akt orgánu veřejné moci nadaného patřičnou pravomocí v oboru jeho působnosti, jenž byl vydán v určitém časem v rámci zákonem stanoveného postupu. Formální náležitosti rozhodnutí především osvědčují, že rozhodnutí je aktem vrchnostenské aplikace práva orgánem veřejné moci. Datum vyhotovení je jednou z takových formálních náležitostí písemného vyhotovení rozhodnutí. Jeho smyslem a účelem je ukázat, ve kterém okamžiku se *„pro domo“* (tedy uvnitř správního orgánu a pro jeho vnitřní účely) fakticky završil rozhodovací proces správního orgánu, tj. kdy byly zformulovány názory na skutkové a právní otázky, jež jsou předmětem správního rozhodnutí do jeho textu. Význam data vyhotovení rozhodnutí je však výrazně menší než význam data jeho vydání. Tím je s ohledem na § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu den předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám, přičemž na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy "Vypraveno dne". Teprve vydání rozhodnutí má totiž účinky vně správního orgánu v tom smyslu, že jím je správní orgán dále zásadně vázán. Absence data vyhotovení je tedy nepochybně vadou písemného vyhotovení rozhodnutí, které by se měly správní orgány vyvarovat. Zpravidla však nepůjde o vadu způsobující nicotnost a většinou ani takovou nezákonnost daného rozhodnutí, pro kterou by bylo nezbytné je zrušit. Nicotnost by tato vada způsobila, pokud by dané rozhodnutí činila zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo pokud by u daného konkrétního rozhodnutí vzhledem k jeho specifické povaze či okolnostem vydání měla povahu jiné vady, pro níž by daný akt nebylo možno vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu (viz § 77 odst. 2 správního řádu). Nicotnost z důvodu podle § 77 odst. 1 správního řádu je u neuvedení data vyhotovení již z povahy věci prakticky nemyslitelná. Nic takového v projednávané věci není zřejmé, a ostatně ani tvrzeno.

Neuvedení data vyhotovení rozhodnutí nepochybně je nezákonností. Ne každá nezákonnost však nutně musí vést ke zrušení rozhodnutí. Důvodem pro nezrušení rozhodnutí může být u neuvedení data vyhotovení zejména okolnost, že v kontextu dalšího obsahu rozhodnutí půjde o vadu, která žádným podstatným způsobem nesnižuje důvěru v obsahovou jednoznačnost rozhodnutí a jeho soulad se zákonem. Neuvedení data vyhotovení rozhodnutí pak bude, právě s ohledem na konkrétní povahu rozhodnutí a jeho další náležitosti, pouze zřejmou nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí, kterou lze napravit postupem podle § 70 správního řádu. Nejvyšší správní soud nevylučuje, že v konkrétních, spíše však výjimečných, případech bude neuvedení data vyhotovení rozhodnutí takovou vadou, která svojí povahou a intenzitou překročí rámec zřejmé nesprávnosti, takže bude nezbytné rozhodnutí pro tuto vadu zrušit. Může tomu tak být například tehdy, bude-li napadené rozhodnutí vykazovat kumulaci více formálních vad, která sice nebudou mít za následek nicotnost, ale budou mít v důsledku této kumulace vliv na jeho zákonnost. Pokud však bude neuvedení data vyhotovení jedinou formální vadou rozhodnutí, nebude zpravidla na místě je jen pro ni rušit.

Městský soud tedy nesprávně posoudil právní otázku, a proto je kasační stížnost z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. důvodná.

Nejvyšší správní soud z výše uvedeného důvodu napadený rozsudek městského soudu podle ust. § 110 odst. 1 věta první před středníkem s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, v němž je městský soud podle odst. 3 citovaného ustanovení vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku. O věci bylo rozhodnuto bez jednání postupem podle § 109 odst. 1 s. ř. s., podle něhož o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. června 2011

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu